

İLKOKUL BİRİNCİ SINIF

OKULA UYUM PROGRAMI

unicef

2016

1

İLKOKUL BİRİNCİ
SINIF

OKULA UYUM
PROGRAMI

PROGRAMIN YAPISI
ve TEMELLERİ

2

İLKOKUL BİRİNCİ
SINIF

OKULA UYUM
PROGRAMI

YÖNETİCİ
KILAVUZU

3

İLKOKUL BİRİNCİ
SINIF

OKULA UYUM
PROGRAMI

ÖĞRETMEN
KILAVUZU

4

İLKOKUL BİRİNCİ
SINIF

OKULA UYUM
PROGRAMI

REHBERLİK ÖĞRETMENİ
(Okul Psikolojik Danışmanı)
KILAVUZU

5

İLKOKUL BİRİNCİ
SINIF

OKULA UYUM
PROGRAMI

ÖĞRETMEN ETKİNLİK
KİTABI

6

İLKOKUL BİRİNCİ
SINIF

OKULA UYUM
PROGRAMI

VELİ EL KİTABI

7

İLKOKUL BİRİNCİ
SINIF

OKULA UYUM
PROGRAMI

VELİ ETKİNLİK
KİTABI

8

İLKOKUL BİRİNCİ
SINIF

OKULA UYUM
PROGRAMI

DEĞERLENDİRME
KILAVUZU

9

İLKOKUL BİRİNCİ
SINIF

OKULA UYUM
PROGRAMI

KAZANIMLAR

İLKOKUL BİRİNCİ SINIF OKULA UYUM PROGRAMI

PROGRAMIN YAPISI VE TEMELLERİ

unicef

2016

GİRİŞ VE GENEL ÇERÇEVE	4
OKULA UYUM PROGRAMI'NIN KURAMSAL TEMELLERİ	6
OKULA UYUM PROGRAMI'NIN GENEL İLKELERİ	10
Çocuğu ve Aileyi Tanıma	10
Çocuğu Merkeze Alma	10
Paydaşlarla İşbirliği Yapma	11
Okula Uyum Programı'nı Özümseme, Uygulama ve Sürdürme	11
Programı Değerlendirme ve Geliştirme	11
OKULA UYUM PROGRAMI'NIN GENEL AMAÇLARI	12
Hazır Çocuk	13
Hazır Aile	14
Hazır Okul	15
OKULA UYUMUN AŞAMALARI	17
Hazırlık	18
Yerleşme	19
Bütünleşme	20
KAYNAKLAR	21

GİRİŞ ve GENEL ÇERÇEVE

Öğrenim yaşamları boyunca tüm çocuklar okul öncesi dönemden başlayarak yeni bir eğitim kademesine geçerken okula uyum gerçeği ile yüzyüze gelirler. Bu geçişlerde çocuklar geride bıraktıkları eğitim kademesinden farklı ortam ve durumlarla karşılaşır ve onlardan bu yeni ortam ve durumlara kısa sürede uyum sağlamaları beklenmektedir. Bu geçiş süreçlerinde çocukların karşılaştığı durumlar; fiziksel ortamlarının değişmesi, eğitim ve öğretim programlarının farklılaşması, öğretmenlerin beklentilerinin değişmesi, akran gruplarının değişmesi ve ailelerin rollerinin ve katılım biçimlerinin farklılaşmasıdır (Margetts, 1999). Okula uyum sürecinin kolay atlatılması genellikle yeni ortamların gerektirdiği bilgi ve becerilerin çocuğun sahip olduğu sosyal-duygusal, davranışsal ve akademik becerilerle uyumuna bağlıdır.

Okula uyumu bireysel boyutta ele aldığımızda, çocuğun gelişim ve öğrenmesini destekleme, okula devamını ve okul başarısını artırma ve yetişkinlikte başarılı bir kariyere sahip olma şansını elde etme gibi katkıları olduğu görülmektedir.

Okula uyum sürecinin nitelikli bir biçimde planlanıp uygulanması, özellikle dezavantajlı gruplar için eğitimde fırsat eşitliği ve kaliteli öğrenme çıktıları elde etme bakımından önemlidir.

Okula uyum hizmetlerinin standart bir program dâhilinde verilmesi hem ülke çapında uygulama birliğini hem de okula uyum etkinliklerini planlayacak öğretmen, yönetici vb. paydaşların süreci daha sağlıklı bir şekilde yürütmesini olanak sağlaması açısından önemlidir. Bu amaç doğrultusunda; yöneticiler, öğretmenler ve veliler için bir program hazırlanması hedeflenmiştir.

Hazırlanan bu Program, eğitim kurumuna yeni başlayan ve daha sonraki kademelere geçiş yapan çocukların yaşaması olası uyum sorunlarını en aza indirmeyi ve okula uyumu desteklemeyi amaçlamaktadır. Bu doğrultuda; Okula Uyum Programı'nın yanısıra çocuk-aile-okul üçgenini içine alan materyaller de geliştirilmiş ve üç paydaşın birlikte bu süreci kaliteli bir biçimde nasıl yürütmeleri gerektiğine dair teorik ve uygulamaya yönelik bilgiler ve örnekler sunulmuştur.

Araştırmalar; çocukların okula uyumları ile onların öğrenmeleri, okulu bitirme durumları, akademik ve akademik olmayan başarıları arasında bir ilişki olduğunu ortaya koymaktadır.

OKULA UYUM PROGRAMI'NIN KURAMSAL ÇERÇEVESİ

Ekolojik Sistemler Kuramı insan davranışlarının içinde yaşadığı çevre ile ilişkilendirilmesi üzerine kurgulanmıştır.

Okula Uyum Programı çocuğu bir bütün olarak ele almakta ve "**Tüm Çocuk Yaklaşımı**"nı benimsemektedir. Tüm Çocuk Yaklaşımı; okula uyumu, çocukların sadece akademik performansını ön plana alan ve bilişsel becerilerin edinimini değil onların duyguları, tutumları ve çevreleriyle olan ilişkilerini de içeren bir süreç olarak tanımlamaktadır. Okula Uyum Programı, aynı zamanda çocukların gelişimsel özelliklerine ve bireysel-kültürel gereksinimlerine uygun hazırlandığı için farklı yer ve durumlarda kullanılabilir olması nedeniyle **esnek**, gerektiğinde

uyumun farklı öğelerini tekrar desteklemeyi teşvik ettiği için de **sarmal** bir programdır. Okula Uyum Programı, çocuğu anlamaya ve ona destek olmaya ilişkin girişimlere geniş bir bakış açısı sunmaktadır. İçice geçmiş sistemlerde çok yönlü etkileşimlerin olduğu ilkesinden hareketle; sistemdeki herhangi bir parçada oluşan bir değişimin diğer parçaları etkileyeceği ve bu değişimin bağımsız olamayacağını ileri sürmektedir. Bu yönüyle, hazırlanan Okula Uyum Programı, Ekolojik Sistemler Kuramı'na (Bronfenbrenner, 1979) dayanmaktadır.

Ekolojik modelde insan davranışlarını etkileyen dört sistemden söz edilmektedir. Bronfenbrenner (1979) bu sistemleri mikrosistem, mezosistem, ekzosistem ve makrosistem olarak adlandırmıştır. Bireyin gelişimi üzerinde en büyük etkiye sahip olan mikrosistem merkeze çocuğu alıp, gelişimi üzerinde en büyük etkiye sahip olan aileyi, okulu ve arkadaş gruplarını kapsarken; mezosistem çocuğun ilişki içerisinde bulunduğu iki veya daha fazla mikrosistem arasındaki etkileşimi içermektedir. Bu sistem-

de aile-okul yönetimi, öğretmen-aile, okul yönetimi-öğretmen vb ilişkiler yer almaktadır. Ekzosistem de mezosistemin bir uzantısı olarak, sadece bireyi değil; onun içinde bulunduğu çevreyi etkileyen hem resmî hem de resmî olmayan sosyal yapılardan oluşmaktadır (Bronfenbrenner, 1979). Bu yapılara örnek olarak; okul yönetimi, il ve ilçe milli eğitim müdürlükleri, okul-aile birlikleri, komşularla olan ilişkiler, yerel yönetim ve ulaşım sistemi verilebilir (Muuss, 2006).

Eğitimsistemi; çocukların, velilerin, eğitimcilerin ve çevredeki diğer unsurların birbirinden bağımsız hareket etmediği bir yapı olup, sürekli olarak politik, ekonomik yapılarla etkileşim hâlidir.

Makrosistem ise bir toplumdaki kültürel değerleri, inanç sistemlerini ve yasaları, kişilerin tutumlarını, yaşam biçimlerini, sosyo-ekonomik durumlarını kapsamaktadır (Bronfenbrenner, 1979). Ekolojik modelde, başta birey olmak üzere her bir sistem canlıdır ve değişkendir. Bir başka deyişle; içten dışa veya dıştan içe doğru bir tür kelebek etkisi söz konusudur. Modelin merkezinde bulunan birey sürekli değişmekte ve gelişmektedir. Bu değişim ve gelişim üst sistemleri etkilemekte; statik olmayan üst sistemler de bi-

reyi etkilemektedir. Ekolojik sisteme göre; merkezde bulunan bireyler çevrelerinde bulunan unsurlarla devamlı etkileşimde bulunmakta ve böylece değişim ve gelişim ortaya çıkmaktadır. Sonuç olarak; ekolojik yaklaşıma göre, çocukların öğretmeni ve akranlarıyla olan ilişkileri, velilerin okul ile olan ilişkileri ve yaşadıkları ortamdan başka bir ortama geçişleri okula uyumun önemli öğeleri olarak görülmekte ve dikkate alınmaktadır. Bu kapsamda, temeli çocuk olan Okula Uyum Programı'nın genel ilkeleri özetlenmiştir.

OKULA UYUM PROGRAMI'NIN GENEL İLKELERİ

Çocuğu ve Aileyi Tanıma

Öğretmenlerin çocuğun gelişimsel özelliklerini ve kendine özgü gereksinimlerini tanımları gerekmektedir. Bu nedenle, çocuğa ve ailesine özgü hangi özelliklerin uyumu kolaylaştırıcı veya sınırlandırıcı olabileceğinin tespit edilmesi gerekir. Uyum sürecinde uygulanacak etkinliklerin ailenin ve çocuğun kendine özgü gereksinimlerini karşılayacak şekilde hazırlanması ve uygulanması önemlidir.

Çocuğun yaşadığı aile çevresinin sosyal ve kültürel özellikleri önemlidir.

Çocuğu Merkeze Alma

Uyum sürecinin ve yapılacak etkinliklerin odağında çocuklar olmalıdır.

Öğretmenler etkinlikleri hazırlar ve uygularken "Bu etkinlik, çocukların hangi gereksinimlerini karşılamaktadır?", "Bu etkinlikten sınıftaki hangi çocuklar yarar sağlar?", "Bu etkinlik uygulanırken hangi çocukların yarar sağlaması için özel çaba göstermem gerekir?" gibi soruları kendilerine sürekli sormalı ve yanıtlar doğrultusunda gereken önlemleri almalıdırlar. Öğretmenler, etkinlikleri çocuğun tüm gelişim alanlarını destekleyecek şekilde planlamalı ve çocukların aktif katılımını güdüleyen öğretim yaklaşım ve teknikleriyle yürütmelidir.

Paydaşlarla İş Birliği Yapma

Öğretmenler Okula Uyum Programı'nın uygulanması sırasında çocuğun velisiyle, okul yönetimiyle, diğer öğretmenlerle ve rehberlik öğretmeniyle (okul psikolojik danışmanı) iş birliği hâlinde olmalıdırlar. Veliler, karar alma süreçlerine dâhil edilmeli ve gerektiğinde çocuğunun uyum etkinliklerine aktif katılımları teşvik edilmelidir. Ayrıca, veli uyum sürecini destekleyici kaynaklar, olası

sorunlar ve çözüm yolları konusunda da okul yönetimiyle iletişim hâlinde olmalıdır. Öğretmenler, aynı ve farklı kademedeki öğretmenlerle ve rehberlik öğretmeniyle (okul psikolojik danışmanı) etkinliklerin uygulanması, çocukların gereksinimlerinin karşılanması ve sürecin değerlendirilmesi konularında bilgi ve deneyim alışverişinde bulunmalı ve birbirlerine destek olmalıdırlar.

Okulun tüm çalışanlarının ve velinin, bir bütün olduğu her zaman göz önünde bulundurulmalıdır.

Okula Uyum Programı'nı Özümseme, Uygulama ve Sürdürme

Öğretmenler, Okula Uyum Programı'nı ve programda yer alan etkinlikleri dikkatle incelemeli ve özümsemelidirler. Okula uyumun sürekliliğini dikkate alarak çocukların uyumunu destekleyici uygulamaları dönem boyunca sürdürmelidirler.

Okula Uyum Programı'nı Değerlendirme ve Geliştirme

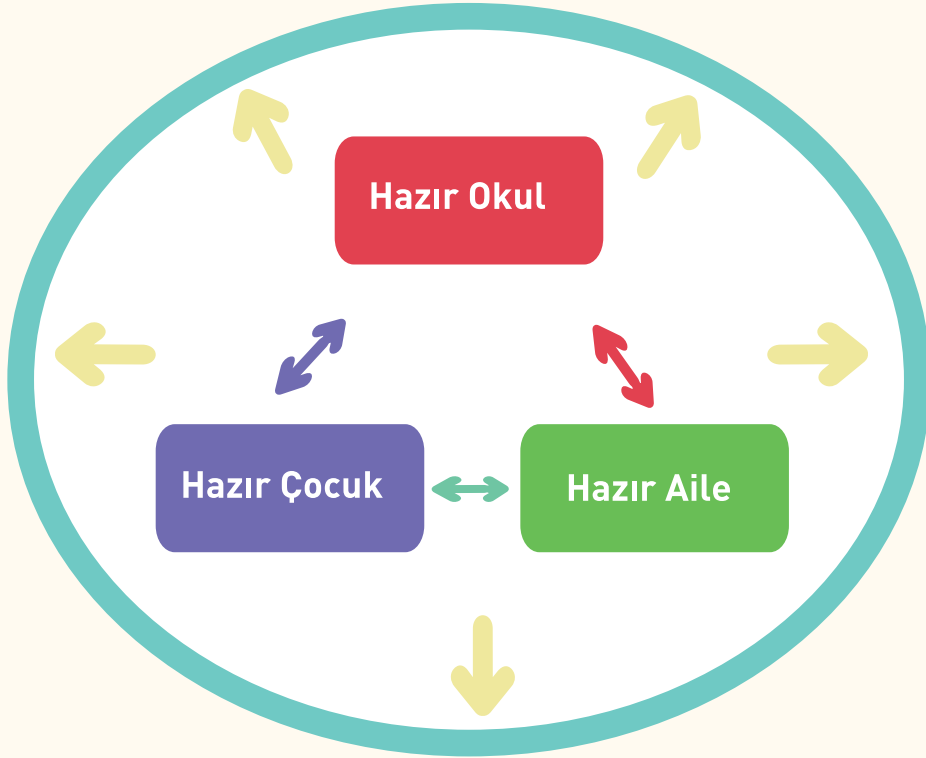
Öğretmenler Okula Uyum Programı'nın uygulanmasına ve etkisine ilişkin sürekli gözlem ve değerlendirme yapmalı, bunları kaydetmeli ve diğer paydaşlarla paylaşmalıdırlar. Gözlem ve değerlendirme sonuçları kaydedilmeli ve bunlar Program'ın uyarlanması ve geliştirilmesi çalışmalarında kullanılmalıdır.

OKULA UYUM PROGRAMI'NIN GENEL AMAÇLARI

Çocuğun hazır hâle gelmesi tüm paydaşların hazır olması ve işlevsel bir işbirliğine bağlıdır.

Okula Uyum Programı'nın merkezinde çocuk olmakla birlikte, aile ve okul çocuktan bağımsız düşünülemez. Okula uyumda çocuğun hazır olması, ailenin ve okulun hazır oluşuyla doğrudan etkileşim hâindedir. Bu nedenle, okula uyum tanımlanırken üç boyutta ele alınmıştır:

■ Toplumsal, kültürel, ekonomik boyut

Şekil 1. Okula uyumun boyutları (UNICEF, 2012)

Hazır Çocuk

Hazır ailenin ve hazır okulun işlevsel işbirliği ile çocuk okula hazır hale gelir.

Çocukların öğrenme süreci okula başlamadan önce başlar ve okulla birlikte daha ileriye taşınır. Bu bağlamda çocukların okula uyumu bütüncüdür ve gelişim alanlarının tümü daha sonraki okul başarısı ile bağlantılıdır. Söz konusu alanlar, motor gelişim, sosyal-duyuşsal gelişim, bilişsel gelişim ve dil gelişimidir. Bu alanların gelişimi önemli olduğu kadar birbirleri ile bağlantıları da bir o kadar önemlidir. Araştırmalar, zamanlamalarının hassas ve önemli olduğunu ortaya koymaktadır. Aynı zamanda, çocukların biyolojik olgunlukları da okula uyumları ile yakından ilişkilidir. Okul öncesi eğitim kurumuna, ilkokula veya ortaokula başlayan çocukların başarısı doğuştan gelen öğrenme becerilerinin geliştirilmesine bağlı olup bu beceriler bir önceki becerilerin ileriye taşınması ile gerçekleşecektir.

Geçiş yaptığı eğitim kademesinde yabancılık çekmeyen, yeni ortama kolayca uyum sağlayan, akranlarıyla iyi ilişkiler geliştiren ve kendisine verilen sorumlulukları yerine getiren çocuk, hazır çocuk olarak ifade edilmektedir. Bu dönemde çocuğun kendini sosyal ve duygusal olarak güvende ve yeterli hissetmesi ve öz güveninin arttırılması önemlidir. Bütün bunlar, çocuğun okula uyumunu kolaylaştırır.

Hazır Aile

Hazır aile; çocuklarının yeni eğitim basamağına geçişlerinde çocuklarının kaygılarını anlayan, bunlara yönelik çözüm bulmaya çalışan, bu süreçte çocuğına destek olan ve bütün paydaşlarla verimli bir ortaklık kuran ailelerdir.

Her yeni eğitim kademesinde çocuklar daha büyük ve daha karışık bir eğitim kurumuna adım atmaktadır. Okul öncesi dönemde bir öğretmeni olan çocuklar, ilkokul ve ortaokulda birden fazla öğretmenle karşılaşmakta ve yeni arkadaşlıklar kurma-

ya çalışmaktadırlar. Bu geçiş döneminde çocukların söylediklerini dinlemek ve hissettiklerini önemsemek gerekir. Böylelikle, çocukların yeni bir eğitim kademesine geçişi daha kolay olacaktır.

Okula hazır ailenin özellikleri aşağıdaki gibi ifade edilir;

- ★ Çocukların gelişim özellikleri hakkında bilgi sahibi olan,
- ★ Çocukların toplumsal uyumu ve akademik başarısı için eğitim kurumlarının önemini farkında olan,
- ★ Çocukların gelişim alanlarını desteklemeye yönelik zengin uyarıcı çevre sunan,
- ★ Çocukların eğitim sürecinde eğitim kurumlarıyla iş birliği hâlinde ve bu kurumlara destek olan,
- ★ Çocuğına öz güveninin artacağı ve özerklik duygusunun gelişeceği demokratik ortamlar sunan ve çocuğıun her yönden gelişimini sağlayan ailedir.

Hazır Okul

Hazır okul, çocukların bir önceki eğitim ortamından yeni eğitim ortamına geçişini kolaylaştıran ve çocuğun gelişim özelliklerine göre ihtiyaçlarına cevap verebilen okuldur. Bununla birlikte toplumsal iş birliğini ve paydaşların aktif katılımını da esas alır. Evden okul öncesi eğitim kurumuna, okul öncesi eğitim kurumundan ilkokula, ilkokuldan ortaokula geçiş, çocuklar için yeni bir ortama alışma, farklı arkadaşlıklar kurma, değişen ders programlarını takip etme gibi güçlükleri içermektedir. Okul ortamının ni-

teligi, çocukların uyumu ile doğru orantılıdır. Çocuklar kendilerini güvende hissedecekleri ortamlarda daha iyi öğrenme gerçekleştireceklerdir. Çocuklara güvenli bir okul ortamı sağlamada en önemli paydaş öğretmenlerdir. Öğretmen ve çocuk arasındaki ilişki çocukların, sosyal-duyuşsal, zihinsel ve fiziksel gelişimleri ve okulun da bu ilişkiyi olumlu yönde desteklemesi açısından önem taşımaktadır.

Hazır okuldan söz edilirken;

- Öğretmenin,
- Eğitim ve öğretim ortamının,
- Eğitim ve öğretim programının hazır olması ifade edilmektedir.

Okulun hazır olması; fiziksel ortam ve insan kaynakları (öğretmen, yönetici, temizlik personeli vb.) yönünden çocuğun eğitimi için hazır olması demektir.

Bu dönemde çocuğu sosyal-duyuşsal olarak destekleyen ve çocuğun gelişim özelliklerini bilerek eğitim ve öğretim programını buna yönelik olarak uygulayan öğretmenler, "Hazır Öğretmen" olarak adlandırılmaktadır. Her kademeye geçişte okulun sahip olduğu koşulların çocuğun gelişimine uygun hale getirilmesi ve buna yönelik politika belirlenmesi önemlidir.

Her eğitim kademesinde çocuğun bütün ihtiyaçlarını karşılayabilecek Okula Uyum Programı'nı da kapsayan eğitim-öğretim faaliyetlerinin gerçekleştirilmesi çocukların uyumunu kolaylaştıracaktır.

Sonuç olarak okulu hazır duruma getirmek için okuldaki tüm çalışanların, okula gelecek çocuklar ve aileler için kendilerini psikolojik yönden hazırlamaları, motive etmeleri güzel bir başlangıç için önemlidir.

OKULA UYUMUN AŞAMALARI

Okula uyum; çocuk, aile ve okulun birlikte çalıştığı devamlılık gösteren ve farklı aşamalarda gerçekleşen, bir süreçtir.

Şekil 2. Okula Uyum Aşamaları

Çocuklar gelişimleri ile öğrenmeleri açısından bireysel farklılıklara sahiptir. Aynı yaşta olan çocuklar arasında bu tarz farklılıkların olması normal bir durumdur. Bu farklılıkların azaltılmasında aileler süreçte en etkin paydaştır. Ailelerin değerleri, sosyo-ekonomik durumu, kendi eğitim tecrübeleri, ailelerin yaşayışlarını etkilediği gibi çocuklarının okula uyumlarının derecesini de etkilemektedir. Aileler bu süreçte çocuklarını okul ortamına veya değişen kademelere hazırlarken, çocuklarıyla okul hakkında konuşmalı, sosyal becerilerini ve temel sorumluluk duygularını geliştirmeye çalışmalıdır.

Araştırmalar; büyük grubun parçası olabilen, konsantrasyon becerisi yüksek, kendi kendine yeterli, sorumluluk alan çocukların okula uyum için daha hazır olduklarını göstermektedir.

Okula hazırlık; okul yıllarındaki akademik başarının yanı sıra uzun vadede akademik ve mesleki başarının öncüsü olarak görülmektedir. Çocukların herhangi bir eğitim kademesine başlarken veya bir üst eğitim kademesine geçerken yaşayabileceği uyum sorunları ve aidiyet hissi geliştirmedeki zorlukları, verilen eğitimin faydalarından etkin bir biçimde yararlanmalarına engel olabilir. Bu süreçte çocukların yeni rutinelere alışmaları önem taşımaktadır.

Okula başlama veya yeni bir kademeye geçiş, çocuklar için olduğu kadar aileler için de önemli bir aşamadır ve aileler bu süreçte birtakım kaygılar yaşayabilirler. Her eğitim kademesine hazırlık aşamasında, aileler çocuğun gideceği okulla ilgili bilgileri çocuklarıyla paylaşmalıdır.

Örneğin; çocuğa ortaokulun ilkokuldan farklı olduğu açıklanmalı, değişen ders sayıları ve farklı öğretmenlerin derslere girecek olması nedeniyle her öğretmenin farklı beklentiler içinde olacağı çocukla paylaşılmalıdır. Hazırlık aşamasında temel sorumluluk ailededir. Bu aşama aile aracılığıyla gerçekleştirileceği için hazır aile kavramıyla ilgilidir. Bir diğer ifadeyle; okul uyumu konusunda ailenin hazır oluşu beraberinde hazırlık aşamasının aile aracılığıyla sağlıklı gerçekleştirilmesini mümkün kılar. Okula hazırlık; okul, aile ve çocuk etkileşimlerinin bir ürünüdür. Başarılı bir geçiş sağlamak için, birbirini

destekleyen bu üç boyutun birlikte çalışması önem taşır (UNICEF, 2012).

Yerleşme aşamasında sorumluluk, ağırlıklı olarak okulun üzerine düşmektedir. Okul ortamının ve öğretmenlerin bu konuda hazırlıklı olmaları bu süreci kolaylaştıracaktır. Okul ortamlarının ve personelinin, çocukların duygusal güvenlerini arttırmaya yönelik olarak yürütecekleri etkinlikler, (örneğin; sınıf kurallarını bilme, sınıfı ve okulu tanıma vb.) çocukların uyumlarını arttıracaktır. Bu etkinlikler kapsamında çocukların okulu ve sınıflarını tanımaları, sınıfta beraber olacağı arkadaşları ile tanışıp zaman geçirmeleri sağlanmalıdır. Ayrıca, çocukların öğretmen(ler) ile tanışıp kaynaşmasını sağlayıcı, okulun programının tanıtımının yapıldığı ve program dışı etkinliklerin tanıtıldığı organizasyonlar yapılmalıdır. Bu süreçte ailelerin; okul yönetimiyle, öğretmenlerle ve ailelerin birbirleriyle kaynaşmasını sağlayacak etkinlikler düzenlenerek ortak bir kültür oluşturulmaya çalışılmalıdır.

Çocukların ve ailelerin okula aidiyet duygularının geliştirilmesi okula uyum için önemli bir araçtır.

Hazırlık ve yerleşme sürecinden sonra bütünleşme süreci başlar. Bu süreçte temel sorumluluk okul ve aileler üzerindedir. Bu aşamada aileler ve okul personeli birlikte çalışarak ilk uyum aşamasını geçen çocukların ve ailelerin okulla bütünleşmelerini sağlayacak çocukların ve ailelerin birbirini tanımaya yönelik, sosyal içerikli, okul içi ve okul dışı etkinlikler gerçekleştirilmelidir. Okula başlama ve yeni bir kademeye geçişten sonraki süreçte; aile desteği, okul başarısı ile yakından ilişkilidir. Bazı durumlarda aileler çocuklara göre daha fazla kaygı gösterebilirler. Bu tür kaygılar; okul ziyaretleri ve görüşmeler gibi

aile etkileşim teknikleri ile azaltılabilir (Evangelou vd., 2008). Çocukların okula uyum sürecinde; motivasyonlarını desteklemek ve birbirleri arasındaki sosyal etkileşimler ile akademik başarı arasındaki ilişkiyi güçlendirmek dikkat edilmesi gereken öncelikli konulardandır (Demetriou, Goalen ve Rudduck, 2000). Bu bağlamda okula başladıktan sonra geçen süreç içerisinde çocukların yeni ortama alışmalarını hızlandırmak için bir arada bulunup kaynaşmalarını sağlayacak etkinlikler ve bu etkinliklerde ailelerin de yer alması bütünleşme sürecinin hızlanması bakımından önemlidir.

Bütünleşme; yeni bir fiziksel ve sosyal ortama giren çocuğun ilk uyum aşamasını atlattıktan sonra kurum ve arkadaşlarıyla bütünleşmesini sağlayacak sürekliliği olan bir aşamadır.

Kaynaklar

Bronfenbrenner, U. (1979). The ecology of human development: Experiments in nature and design. Cambridge, MA: Harvard University Press.

Demetriou, H., Goalen, P., Rudduck, J. (2000). Academic Performance, Transfer, Transition and Friendship: Listening to the Student Voice. International Journal of Educational Research 33, 425-441.

Evangelou, M., Taggart, B., Sylva, K., Melhuish, E., Sammons, P., Blatchford, I. (2008). What Makes a Successful Transition from Primary to Secondary School? (Research Report No DCSF-RR019). Effective Pre-school, Primary and Secondary Education 3-14 Project. Institute of Education, University of London.

Margetts, K. (1999). Transition to School: Looking Forward. 10.07.2015 tarihinde <https://extranet.education.unimelb.edu.au/LED/tec/pdf/margetts1.pdf> adresinden erişildi.

Muuss, R. E. (2006). Theories of Adolescence. New York: McGraw-Hill Publishers.

UNICEF (2012). School Readiness: a Conceptual Framework. 10.07.2015 tarihinde [http://www.unicef.org/education/files/Child2Child_ConceptualFramework_FINAL\(1\).pdf](http://www.unicef.org/education/files/Child2Child_ConceptualFramework_FINAL(1).pdf) adresinden erişilmiştir.